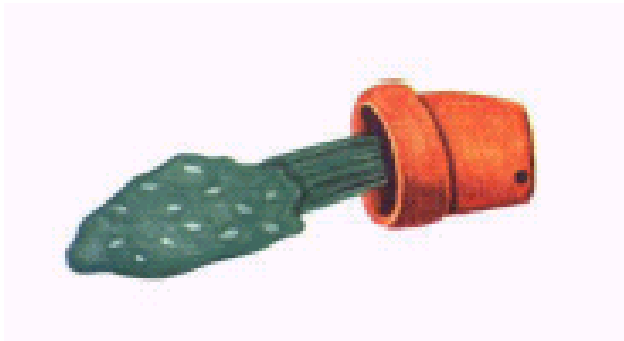

"אתם ילדים שובבים"

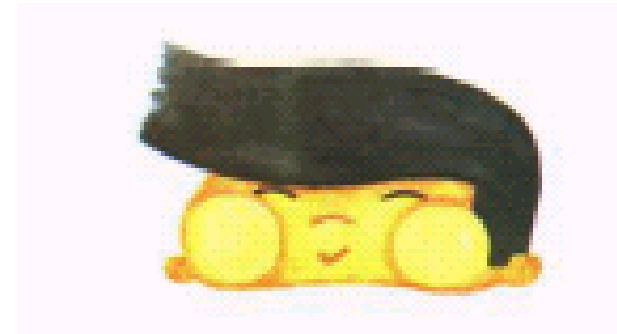

שנים-עשר האחים

סיפור רוסל מולינה
ציורים יוברט פוצ'יו

האחים שלי הם כה פרועים.
טאטאי שוב כועס.
"תפסיקו לרוץ סביב הבית" הוא
אומר לנו תמיד.
הכל במהופך בביתנו. כי אנחנו
שלושה עשר. וזה המון!
ואני הצעיר ביותר.

יש לי שנים עשר אחים וכל אחד
נראה שונה. אחד עגול, אחד רחב
ואחד גבוה מאוד. אחד נראה כמו
שחקן ואחר כמו חכם גדול. ויש גם
אחד בעל עיניים בולטות וכולנו
קוראים לו "דג".
הם כולם נראים שונה, אך אני קורא
לכולם קויה.

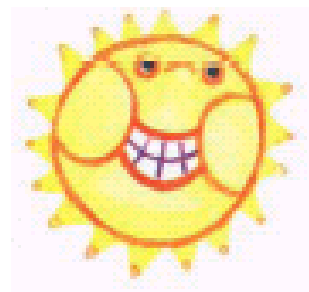

כל בוקר מעירים אותי שנים עשר
חיוכים.

שנים עשר בנים משחקים איתי
בתופסת במגרש.

שנים עשר סנדלים מתעופפים,
כשאנו משחקים טומבינג-פרסו.

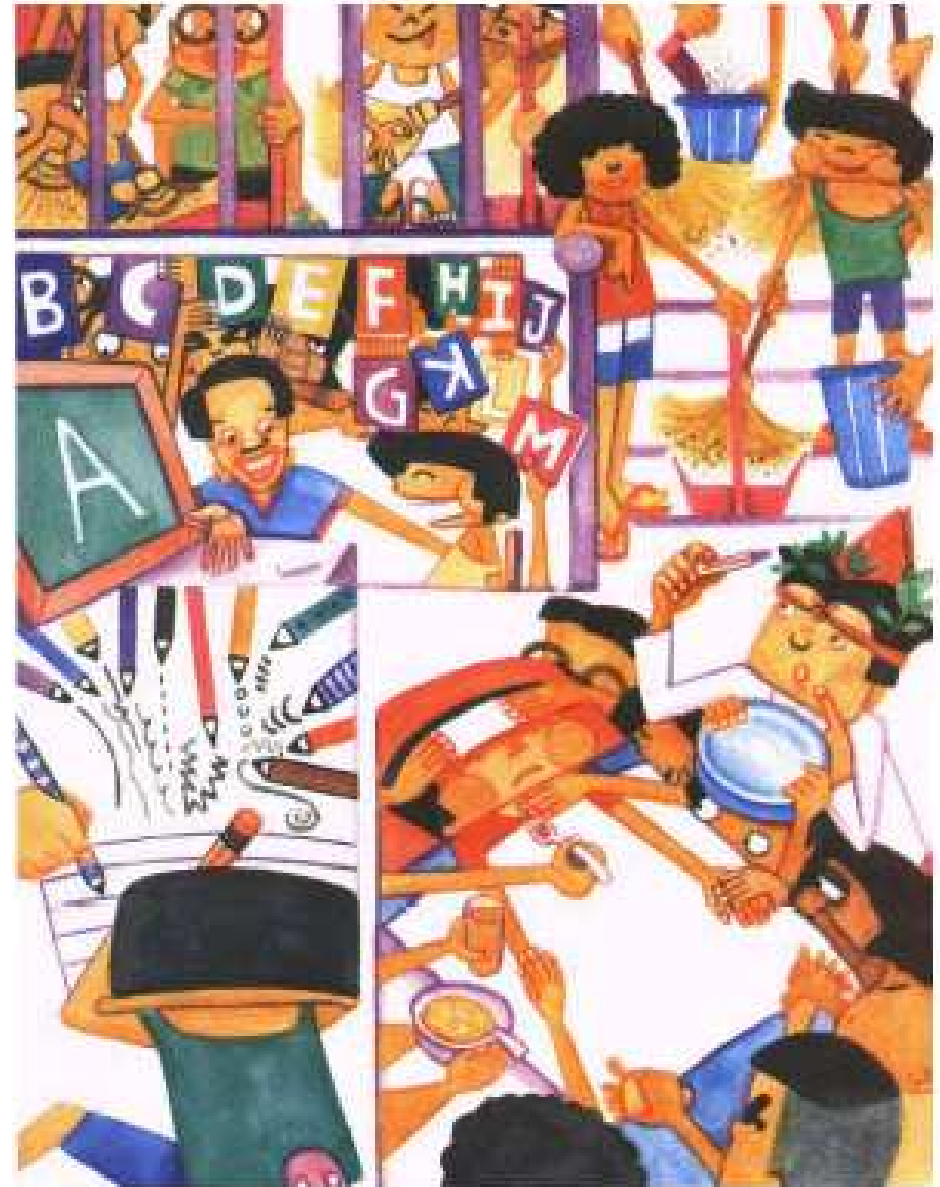
שנים עשר מכשולים במשחק
פטינרו.

פעם, כשהייתי רעב, שנים עשר
מוטות עזרו לקטוף מנגו מעץ של
השכן.
ושתים עשרה זוגות רגליים ברחו
כשכלב השמירה התחיל לנבוח.

שנים עשר זוגות ידיים עוזרות
לי לנקות את הבית.
שנים עשר מורים עוזרים כשאני
לומד לקרוא.
שנים עשר רופאים מרפאים אותי
כאינני חש בטוב.

כשאנו רואים טלוויזיה,
נשמעים שנים עשר
"הו-הו" ו"הי-הי".
שנים עשר קולות שרים
ביחד עם הרדיו, למרות
שכולם מזייפים, קצת.

לכל בעיה אני מקבל שנים עשר
פתרונות.
כשאני מרגיש בודד מעודדים
אותי שנים עשר סיפורים.
אני כנראה הילד המאושר בעולם!

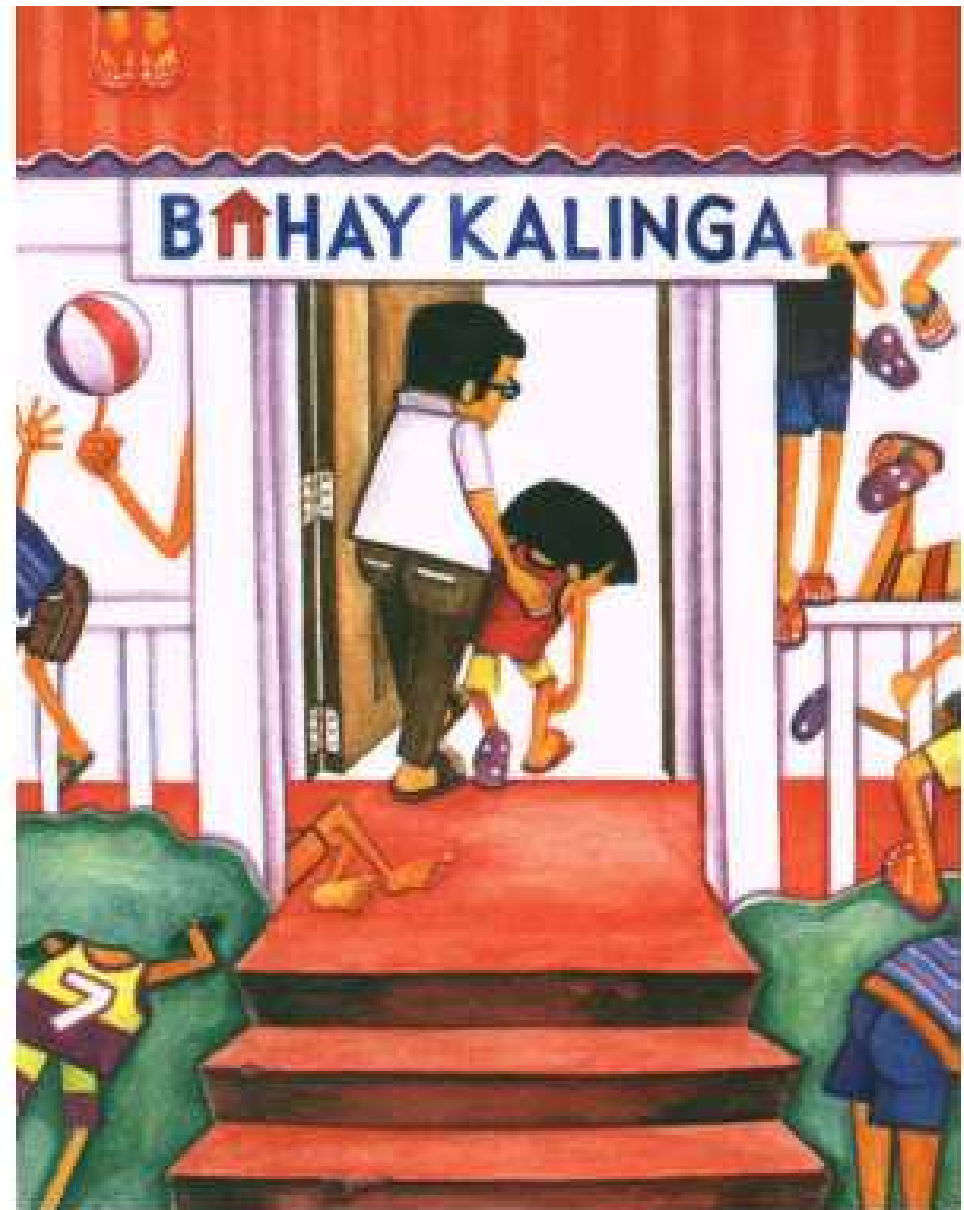

יום אחד ניגש אלי האח הגדול
שלנו והפתיע אותי בחדשות: "אני
עוזב בעוד יומיים" אמר "תהיה
ילד טוב ושמע בקולם של אחיך.
אל תגרום להם בעיות."
"לאן אתה הולך, קויה?"
"הגיע זמן שאעזוב את הבית. אני
כבר מבוגר מספיק כדי לחיות
לבדי."
קשה לי להאמין. מדוע הוא הולך?

**"כך צריך להיות, בני" מסביר לי
טאטאי "כשתגיע לגיל מתאים, גם
אתה תרצה לעזוב את הבית. הרי
לא תרצה לחיות כאן את כל חיך.
נכון?"**

**שכחתי לספר שאני חי בבית
מחסה לילדים. יתומים וילדים
ללא בית מובאים לכאן, כדי שלא
נחיה ברחוב. יש לנו מזל שקיבלנו
את טאטאי. הוא כמו אבא של
ממש בשבילנו. הוא והאחים שלי
הם כל המשפחה שהייתה לי
אי-פעם.**

טאטאי גם אומר שבמשך הזמן
יבואו לכאן גם ילדים אחרים. הם
יהיו האחים החדשים שלי. והם
יהיו צעירים ממני. הילד החדש
יהיה הצעיר ביותר. "הם יהיו כולם
שונים, יהיו להם צורות שונות"
אומר טאטאי שלי "אך כולם יקראו
לך קויה."

אנו יוצאים כולנו כדי להיפרד
מהאח הגדול שלנו.
תריסר ידיים מפנפות לשלום.
תריסר קולות מאחלים לו "לך
לשלום ושמור על עצמך!"
תריסר תמונות נתנו לו למזכרת.
שמנו אותם בקופסה עם תריסר
מנגו בשלים.

אנו בטוחים שקויה לא ישכח
אותנו. הוא לא ישכח את כל
הרגעים המאושרים שלנו, בהחלט
יותר מתריסר.

